

Dorota Buchwald

"Laboratorium Różewicza-bez sceny", Tadeusz Drewnowski, "Dialog" nr 7 (1988) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/2 (113), 253

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DREWNOWSKI Tadeusz: Laboratorium Różewicza - bez sceny.
"Dialog" 1988 nr 7 s. 133-140.

Fragm. książki "Walka o oddech. O pisarstwie Tadeusza Różewicza". Autor omawia pierwszą dekadę w twórczości dramatycznej poety ("Kartoteka", "Stara kobieta wysiaduje"). Przeprowadza merytoryczno-formalną analizę sztuk pełnospektaklowych i jednoaktówek oraz zajmuje się językowymi i konstrukcyjnymi eksperymentami poety. Porównuje dramaty Różewicza ze współczesnymi mu osiągnięciami awangardy europejskiej.

BP/113/29

D.B.

DREWNOWSKI Tadeusz: Różewicz: stare i nowe dekoracje. "Dialog" 1988 nr 9 s. 145-153.

Fragm. książki "Walka o oddech. O pisarstwie Tadeusza Różewicza". Idąc tropem biograficznym szuka autor w twórczości Różewicza śladów jego włoskich podróży. Odnajduje je w poematach - "Et in Arcadia ego" i "Opowiadania dydaktyczne", oraz w licznych wierszach. Po szczegółowej, bardzo rozbudowanej analizie tematycznej, zajmuje się dalekim echem włoskich przeżyć w dramatach - "Grupa Laokoona", "Spaghetti i miecz", "Stara kobieta wysiaduje" oraz powieści "Śmierć w starych dekoracjach". Píše także o nowatorstwie formalnym w wymienionych tekstach, o wprowadzeniu przez Różewicza elementów environmentu, o mariażu nowej plastyki z nowym teatrem, bez którego niemożliwe byłyby późniejsze osiągnięcia Kantora i Szajny.

BP/113/30

D.B.